

№ 1-3
(1485-1487)

ЛЮТИЙ-
БЕРЕЗЕНЬ
2017

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Презентація

НАУКОВЦІ КНУБА ВИПУСТИЛИ ПІДРУЧНИК ДЛЯ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

Декан будівельно-технологічного факультету КНУБА, проф. В. І. Гоц презентував новий підручник – "Бетонні і будівельні розчини". Церемонія відбулася 8 лютого в залі засідань Вченої ради нашого закладу. Це: 2-е видання підручника, доповнене і перероблене, тираж 1000 екз., 568 с. Воно побачило світ у сучасному підприємстві – видавництві ТОВ "Основа", яке існує на книжковому ринку України майже 20 років. Авторами його є заслужені вчені, професори Київського національного університету будівництва і архітектури В.І. Гоц, В.В.Павлюк, П.С.Шилок.

В.І. Гоц – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри технології будівельних конструкцій і виробів, заслужений працівник освіти України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, дійсний член Академії будівництва України і Української академії наук, автор 240 опублікованих наукових робіт.
В.В.Павлюк – заступник декана будівельно-технологічного факультету нашого закладу, кандидат технічних наук, доцент. Лауреат премії Президента України для молодих вчених, член-кореспондент Академії будівництва України в галузі енергозбереження в будівництві, будіндустрії та промисловості будівельних матеріалів. Автор 65 науково-методичних праць, серед яких 1 підручник.

П.С.Шилок – кандидат технічних наук, професор кафедри технології будівельних конструкцій і виробів. Президент Будівельної палати України, президент корпорації "ДБК-житлобуд", голова наглядової ради ПАТ "Домобудівний комбінат №4". Герой України, заслужений будівельник України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, дійсний член Академії будівництва України і Української академії наук, почесний доктор КНУБА. Автор 30 опублікованих наукових робіт, серед яких 4 підручники.

Підручник призначений для студентів вищих навчальних закладів спеціальності "Будівництво та цивільна інженерія", які навчаються за професійним спрямуванням будівельної галузі "Технологія будівельних конструкцій, виробів і матеріалів", а також аспірантів, наукових співробітників та інженерів галузі.

На презентацію зібралася велика кількість людей, наукових працівників, професорів КНУБА, представників промислово-будівельної групи "Ковальська", випускників університету.

З словами подяки виступили ректор КНУБА, професор П.М.Куліков, автори підручника П.С.Шилок, В.І. Гоц, В.В. Павлюк. Виступили на презентації також І.М. Салій – народний депутат України I та III скликань, колишній мер Києва; доктори технічних наук, професори О.В. Ушеров-Маршак (ХНУБА), Р.Ф.Рунова, І.П.Бойко та ін.

Президент Академії будівництва України, доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри "Машини та обладнання технологічних процесів" нашого університету І.І.Назаренко вручив авторам підручника Грамоти від Академії будівництва України "За визначні наукові досягнення і творчі здобутки в будівництві".

Підготовлено газетою

Вчимося за кордоном

УКРАЇНЦЯМ ПРОПОНУЮТЬ ЗДОБУВАТИ ОСВІТУ В УГОРЩИНІ ТА ТУРЕЧЧИНІ

КНР ВИДІЛИВ 51 УРЯДОВУ СТИПЕНДІЮ ДЛЯ НАВЧАННЯ В УНІВЕРСИТЕТАХ КИТАЮ НА 2017-2018 Н.Р.

Навчання за кордоном стає популярнішим з кожним роком. Хоча багато хто все ще думає, що освіту в Європі або США можна отримати тільки за допомогою заможних батьків або геніальних здібностей. Це не так. Для цього потрібна впевненість у собі і бажання вчитися.

Молодь з України може подавати документи на бюджетні місця в університетах Угорщини і Туреччини. Вони виділили українцям стипендії на навчання магістрів і докторів. Угорщина також дає стипендії і за бакалаврською програмою The Stipendium Hungaricum, по якій число претендентів безперервно зростає.

Більш докладно про стипендії, що надає Угорщина. Відповідно до програми освітнього обміну між Міністерством освіти і науки України та Міністерством людських ресурсів Угорщини на 2016-2018 роки, Угорська сторона надає стипендії для українських студентів для продовження навчання в Угорщині відповідно до такого розподілу: 40 стипендій за бакалаврськими та магістерськи-

ми програмами за гуманітарними, суспільствознавчими, технічними та медичними напрямками підготовки; 20 стипендій за магістерськими програмами повного циклу за технічними та медичними напрямками; 40 стипендій для навчання в аспірантурі у будь-якій галузі, що становить інтерес.

В цілому 25 вищих навчальних закладів Угорщини приймають студентів з-за кордону, включаючи молодь з України. Основні спеціальності, які в останні роки користувалися найбільшим попитом, особливо серед студентства нашої країни, пов'язані з сільським господарством, природничими науками, інженерією, інформаційними технологіями, міжнародними науками. Студенти мають можли-

У 2016-му Китай піднявся з одинадцятого рядка в 2015 р на восьме місце, обігнавши Японію, Республіку Корея, Сінгапур та інші країни Азії, зайнявши провідну позицію на азіатському материках.

На думку керівника підрозділу QS в Китаї Христини Янь Чжан (Christina Yan Zhang), настільки високі досягнення країни в розвитку системи вищої освіти стали результатом державних інвестицій. Китай також веде активну політику по просуванню національних університетів на міжнародному рівні.

Категорії навчальних програм: бакалавратура, магістри, докторантура, стажування з китайської мови або спеціальності.

Напрями навчання: природничі науки; технології; агрономія; медицина; економіка; право; наука управління; педагогіка; історична наука; література; філософія; мистецтвознавство та ін.

Список 279 університетів, які мають ліцензії на приймання іноземних студентів, можна знайти на сайтах:

<http://www.csc.edu.cn/laihua>
<http://www.campuschina.org>

КНУБА долучається до Програми стипендій Уряду КНР. Студенти університету матимуть змогу отримати стипендії на навчання в одному з 279 китайських університетів.

Новые издания

ВИКТОР НЕКРАСОВ: "ИОСИФ ЮЛЬЕВИЧ, Я ПРОСТО ЛЮБЛЮ
ИНТЕЛЛИГЕНТНЫХ ЛЮДЕЙ"

Иосиф Юльевич Каракас (1902–1988) – советский архитектор, градостроитель, художник и педагог, один из самых плодотворных киевских зодчих. Архитектор мирового класса, известный на территории бывшего Советского Союза и за рубежом как мастер короткой эпохи украинского конструктивизма и активный борец за сохранение исторических памятников.

Двадцать лет жизни его связано с Киевским национальным университетом строительства и архитектуры.

Сегодня "Архитектура і Будівництво" в связи с недавним выходом в свет (2016) коллекционного широкоформатного альбомного издания "Архитектор Иосиф Каракас: жизнь, творчество и судьба" предлагает читателям рассказ о зодчем.

Такая важная деталь: монументальную книгу о своем знаменитом прадеде-архитекторе подготовил правнук архитектора с большой буквы Олег Юнаков, IT архитектор, исследователь истории Киева, автор тысяч статей в Википедии...

Архитектор И.Каракас

Детский сад "Орленок" завода "Арсенал"

НО СНАЧАЛА – ЖИЗНЬ
И СУДЬБА ИОСИФА ЮЛЬЕВИЧА
КАРАКАСА...

В жизни ему довелось не раз удивлять публику, начальство, родных и коллег. Учениками Каракаса считают себя многие: по большому счету, к этому числу могут быть отнесены студенты, занимавшиеся у него с 1933 по 1952 год. Среди этих имен есть громкие: Анатолий Владимирович Добровольский, Авраам Моисеевич Милецкий, Юрий Сергеевич Асеев, Валентин Иванович Ежов, Вадим Константинович Скугарев, Борис Петрович Жежерин... Анатолий Федорович Игнащенко, Виктор Васильевич Чепелик, Зоя Васильевна Моисеенко, Борис Михайлович Давидсон (аспирант Каракаса), Юрий Иванович Химич, ставшие писате-

В 1931 году архитектор стал внештатным ассистентом кафедры архитектурного проектирования Киевского инженерно-строительного института, он проектирует своё первое самостоятельное здание, ставшее памятником архитектуры, – Дом Красной Армии и Флота (ныне – Дом офицеров Вооруженных Сил Украины, ул. Грушевского, 30/1). С 1933 года Иосифа Юльевича Каракаса зачислили в штат нашего вуза, он был признан одним из лучших преподавателей, получил звание доцента кафедры проектирования гражданских сооружений.

ТВОРЧЕСТВО ЗОДЧЕГО
КАРАКАСА – ГОРДОСТЬ КИЕВА

Дом Красной Армии и Флота, как он тогда назывался, 29-летний архитектор построил на месте невзрачной военной школы прапорщиков-авиаторов, создав монументальное здание с классическим фасадом в стиле неомпир. В Доме офицеров – более 150 комнат, большой концертный зал на 1000 зрителей, есть также и малый зал, два лекционных зала, библиотека, занимающая несколько комнат и бар-ресторан. Это памятник архитектуры советского периода. За проект здания архитектор Иосиф Каракас был награжден... кожаным пальто. В послужном списке Каракаса появилась следующая запись: "Премии кожаным пальто за активное участие в проектировании и строительстве нового Дома Красной Армии и Флота" – приказ командующего УВО И. Э. Якира от 25.10.1931 г.

В 30-х годах Каракас работал в мастерских Горсовета и Военпроекта и был одним из самых востребованных архитекторов Киева. В это время были построены жилые комплексы по ул. Институтской № 15-17 и № 19–21. В них обитали семьи командного состава Красной армии, работников Госплана УССР, а в вестибюле дежурил постовой. Комплексы называли "жилые дома на Липках".

Иосиф Каракас изучал, исследовал и любил архитектуру Киева. Он смело, уверенно использовал исторические планировочные приемы в своих проектах: например, внутреннюю лестницу с фонарем верхнего освещения (или с верхним светом) для довоенных жилых домов средней этажности.

В 1932–1934 годах по проекту Каракаса при участии П. Ф. Савича строится ресторан "Динамо". Эта архитектурная

постройка находится на Петровской аллее, на территории стадиона Динамо (сейчас стадион им. Лобановского). В 1934 году ресторан был отнесен к зданиям, которые "несомненно, отходят от строительного штампа и имеют художественную ценность".

Через пару лет И. Каракас проектирует два жилых квартала на улице Январского Восстания № 3 и № 5 (теперь ул. Мазепы). "Киевский небоскреб" 30-х – так называли эту постройку. Сейчас здание является памятником архитектуры (№ 456-Кв, № 456/1, № 456/263) и охраняется законом. Зодчий отстоял идею ансамблевой застройки местности с глубоким учётом особенностей рельефа и городской среды, идеально вписанных в окружающий ландшафт, составляющих с последним единое целое. Он не создавал случайных, не подходящих друг к другу либо к избранной местности построек...

Народный архитектор Украины Юрий Худяков подчеркивал, что жилые дома Каракаса 30-х годов – это высокопрофессиональные работы. В них заложены новаторские планировочные решения: входы в квартиры с разных уровней, очень широкий коридор, совершенно необычные планировки, которые актуальны даже сегодня. Это были открытия! Ничего подобного раньше не бы-

ло, ведь киевские "доходные дома" имели совершенно другую структуру и планировку. Здания Каракаса можно и нужно изучать с точки зрения рациональности и удобства планировки, пластики фасада, силуэта ансамбля, соединения

ружений и успел зарекомендовать себя отличным специалистом. Он был автором зданий, предназначенных для нужд Красной Армии, проектировал новые жилые дома, детские учреждения и школы. В бывшем Советском Союзе по типовым

И.Ю.Каракас в кругу своих друзей 1956 г.

использованных строительных материалов. В пределах возможностей того времени архитектор смог максимально реализовать свой талант.

К 30-м годам Иосиф Каракас уже имел хороший опыт строительства со-

огромное количество школ, но больше всего за 10 лет с 1953–1963 гг. Архив дает цифру: свыше 4350 школьных зданий...

Завод "Арсенал" являлся ведущим предприятием оптико-механической и оптико-электронной промышленности Украины, имел стратегическое значение для экономики и безопасности Украины. В 2009 году, когда предприятию исполнилось 245 лет, завод был ликвидирован.

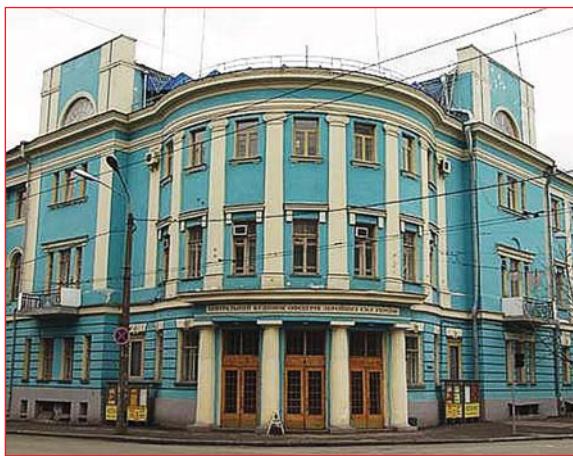
Еще в 1930-е годы для детей сотрудников предприятия по проекту Иосифа Каракаса был построен первый детсад нашего города – "Орленок" завода "Арсенал". Он, как и предприятие, находился в самом живописном месте Киева – Печерске, возвышаясь на крутом берегу Днепра. Новое трехэтажное здание, в нем все было продумано до мелочей и с любовью оформлено: большие спальни, светлые комнаты для игр, музыкальный зал, столовые. Лестница была спроектирована для разных пользователей – детей и взрослых. Перила у нее находились на разной высоте: те, что пониже – для детей.

Детский садик "Орленок" был гордостью "Арсенала" и название имел символическое – "Счастливое детство". Здание было памятником архитектуры. Но его заменили на "архитектурное безвкусице" под названием Diamond Hill, которое нарушает все нормы безопасности, превышая допустимую этажность, а его верхушка, возвышаясь над деревьями, портит панораму правого берега Киева.

По утверждению советского архитектора Л.М.Тверского, город может быть уничтожен, даже если в нем не разрушено ни одного здания. Иосиф Юльевич сумел найти формулу города, сумел ее решить, сумел сделать свое творчество киевским (Леонид Школьник, Иерусалим).

КРУГ ДРУЗЕЙ АРХИТЕКТОРА
КАРАКАСА

Нельзя не вспомнить о друзьях Иосифа Юльевича. Прежде всего, это дружба с нашим выпускником-архитектором, учеником Каракаса, писателем Виктором Платоновичем Некрасовым. В книге Олега Юнакова, вышедшей в 2016-м, представлены фото обложек книг с авторскими В.Некрасова. Их старательно сохранила дочь легендарного советского архитектора Ирма Иосифовна Каракас. На обложке самой популярной книги писателя "В окопах Сталинграда" для

Первый проект – Дом офицеров

лями Виктор Платонович Некрасов и Леонид Семенович Серпилин, и многие другие, которые всегда отзывались о нём тепло и с любовью.

...В 1925 году, под влиянием Я.А.Штейнберга (1896–1982), будущего коллеги по кафедре в КИСИ, Иосиф Юльевич переводится с третьего курса живописного факультета Киевского художественного института на первый курс архитектурного нашего инженерно-строительного, который и оканчивает в 1929 году.

В то время в нашем институте был сильный преподавательский коллектив: академик Д.А.Граве, С.М.Колотов, К.К.Симинский, практику вел Ю.Д.Соколов, курс "Части зданий" читал Н.А.Дамилевский, геодезию – П.П.Хаустов, историю архитектуры – И.В.Моргилевский, историю искусств – С.А.Гиларов, курс "Интерьер жилых и общественных зданий" – В.Г.Кричевский. Архитектурное проектирование преподавали П.Ф.Алешин, А.М.Вербицкий и В.Н.Рыков. Рисунок вел В.А.Фельдман, формально-техническую дисциплину (Фортех) – В.Е.Татлин – художник, который на короткое время приехал в Киев и дал импульс новаторству.

Одновременно с учебой в Художественном институте И. Каракас проходит хорошую практическую школу у своих институтских преподавателей. Работает десятником на Днепрострое (1927), конструктором у П.Ф.Алешина на постройке жилого дома Первого кооператива "Советский врач" (ул. Большая Житомирская, 17, (1927–1928), старшим техником на строительстве Киевского железнодорожного вокзала у А.М.Вербицкого (1928–1929)... Он был занят также рабочими чертежами и осуществлял надзор на строительстве 71-й трудовой школы под руководством В.Н.Рыкова (1929).

Ресторан «Динамо» на Петровской аллее

Рецензия

ЛЕТОПИСЬ ТВОРЧЕСТВА,
ПРОФЕССИОНАЛИЗМА
И НОВАТОРСТВА

В издательстве "Алмаз", Нью-Йорк, 2016 г. вышла книга "Архитектор Иосиф Каракас: жизнь, творчество и судьба".

Фолиант в твердом переплете, с цветными иллюстрациями, на мелованной бумаге, общим объемом 544 страницы и списком 628 использованных источников и публикаций". Полнейшее издание, посвященное всем сторонам жизни и особенно творческого пути Архитектора с большой буквы – Иосифа Юльевича Каракаса. Благодаря колоссальной работе Автора книги – Олега Юнакова, при поддержке семьи И.Ю. Каракаса, его друзей, учеников, соратников, коллег сегодня "увидело свет" это великолепнейшее издание.

В руках Автора – Олега Юнакова – оказались бесценные материалы семейного архива Архитектора, которые тщательно проанализированы, структурированы и сверстаны. Результат проделанной работы говорит сам за себя: Книгу приятно держать в руках, ее хочется и хочется перелистывать, перечитывать и наслаждаться удивительными работами Архитектора...

Автор предложил очень разумную, развернутую во времени структуру Книги, фундаментально грамотную для такой направленности трудов: исследование творчества архитектора – современника эпохи. В Книге представлен всеобъемлющий и крайне разносторонний

Окончание. Начало на стр. 2

Рецензия

ЛЕТОПИСЬ ТВОРЧЕСТВА, ПРОФЕССИОНАЛИЗМА И НОВАТОРСТВА

материал. Проекты, фотографии, статьи, документы сопровождаются отличным описательным текстом. Издание наполнено воспоминаниями членов семьи, друзей, коллег, учеников, редкими фото семейного архива, личными публикациями и заметками Архитектора, включающими нереализованные проекты и неопубликованные мысли...

Форзац состоит из коллажа цветных фото основных построек Архитектора в Киеве: дом офицеров, жилой комплекс на станции метро Арсенальная, музей истории Украины, ресторан "Динамо" и др. Все здания столь близкие и знакомые каждому киевлянину.

Профессиональная периодизация, предложенная Автором издания, дает логическую ясность, позволяя увидеть ретроспективу проектной деятельности, насытив каждый временной период конкретными проектными, конкурсными или лекционными материалами.

Первый раздел "Слово об Иосифе Юльевиче Каракисе" содержит воспоминания и впечатления об эпохе, об архитекторе близких друзей и соратников И. Каракиса – арх. Н.М. Демина, арх. В.В. Чепелика, арх. М.П. Будиловского, И.Л. Дегена.

Второй раздел "Биография и творческий путь", наиболее значимый в творческом наследии Архитектора, освещает поэтапно весь жизненный и творческий путь И. Каракиса. Автор систематизированы многочисленные проектные работы, сопутствующие документы, фотографии построек разных годов. Пояснительный текст на основе данных, правдив, раскрывает суть замысла и этапы постройки, кратко описывает исторические факты.

Третий раздел "Оценки творчества архитектора" содержит как положительные отзывы, так и критику, спорные "претензии" по работам И. Каракиса.

В четвертом разделе "Творческое наследие и память об И. Каракисе" на 70 страницах представлены следующие данные: избранные публикации, основные реализованные проекты, художественные работы, неосуществленные проекты, неопубликованные работы, хроники празднования 90-го летнего юбилея И. Каракиса и др.

В Книге грамотно систематизировано все многостороннее творческое наследие Иосифа Каракиса – его публикации (стр. 418–420), основные реализованные проекты за годы творчества, начиная с 1929 по 1983 гг., (стр. 421–425), а также неосуществленные проекты и неопубликованные статьи (стр. 426–427). (К счастью, они не так многочисленны.) Помимо проектов представлены художественные работы, фото макетов. Отдельно хочется отметить факт, что список публикаций с упоминанием имени Архитектора состоит из 628 источников (стр. 450–487)...

Отдельно хочется отметить удобство изложения материала: весь сопутствующий иллюстративный материал и все ссылки к тексту практические всегда находятся на одном развороте, что крайне удобно при чтении. Бесспорно, это является заслугой Олега Юнакова, как Автора и составителя, отвечавшего и за макет Книги...

Очень ценны личные заметки Архитектора. Что, например, только стоят личные идеи и рассуждения И. Каракиса относительно застройки Оболони в 1970-тых годах, (приведенные на стр. 380–382) Особенно – про психологический комфорт жителя многоквартирного дома, новатор-

ские предложения по типам жилых зданий и т.д. Это золотой фонд типологии жилых зданий: поэтажные планы, разрезы, развертки, перспективы, выполненные рукой самого Мастера...

Отдельно надо остановиться на вопросе педагогической деятельности И. Каракиса и возможном влиянии его работ на новое поколение архитекторов. Безусловно, проектные материалы Книги необходимо рассматривать как архивный дар для студентов архитектурных факультетов страны. Образцы ручной подачи детальных планов, разрезов, разверток, перспектив, выполненных в технике отмычки – все архитектурные проекты авторства Архитектора И. Каракиса и его коллег имеют большое историко-образовательное значение.

Впечатлил курс "Мосты и гидротехнические сооружения", разработанный И. Каракисом в начале 1950-х для студентов КИСИ (стр. 262–270). Поразили не только отбор исторических примеров мирового наследия (дата возведения отдельных объектов относится к временам до нашей эры), но и мастерство графического материала, выполненного для данного курса Архитектором. Перед нами предстает личное исследование вопроса, графический анализ построек, цветные перспективы и аксонометрии, что свидетельствует о неординарном виденье проблемы и желани глубокого исторического раскрытия темы. Сохранившиеся в семейном архиве рисунки и чертежи мостов и акведуков имеют большое историческое значение уже в наше время...

Настоящее архивное сокровище, которое увидело свет. Книга ценна обширнейшим количеством авторских чертежей. Поэтажные планы, генпланы, ситуационные клаузуры, перспективы, развертки фасадов, разрезы, пометки на полях... – все это золотой фонд для интересующихся архитектурой и ее наследием. Рада, что Книга кого-то сделает образованнее, кому-то откроет новые страницы истории любимого города или школы, а кому-то изменит судьбу...

Нельзя не вспомнить эпиграф к книге. Им стали слова писателя и архитектора, ученика И. Каракиса Виктора Некрасова: "Дома нужно рассматривать, как книжки. И тогда тебе многое откроется... тогда ты испытаешь то наслаждение, которое хотел доставить тебе архитектор. И тогда ты поймешь, что труд его был не напрасен, – воздвигнутое им (даже если не все детали до тебя дошли) создает в целом определенный литературный образ, настроение, то есть то, без чего архитектура существовать не может".

Наследие талантливого Архитектора широко распахнуло свои сокровища в доступной форме "документальной летописи". Потенциал представленного историко-архитектурного материала поистине колоссален. Книга может иметь прекрасное будущее. Она дает почву для творческого введения наследия Архитектора в нашу жизнь на всех уровнях исторической и профессиональной памяти. Теперь слово за нами...

Книгу, которую все мы держим сегодня в руках, можно сравнить с ручным чемоданчиком Ньюта Саламандера*, героя "Фантастических зверей и мест их обитания": открываешь, а внутри целый мир.... Добрый и привлекательный.

Л. И. Рубан
кандидат архитектуры, доцент КНУБА
*Рецензия печатается в сокращенном варианте

Окончание. Начало на стр. 2

Новые издания

ВИКТОР НЕКРАСОВ: "ИОСИФ ЮЛЬЕВИЧ, Я ПРОСТО ЛЮБЛЮ ИНТЕЛЛИГЕНТНЫХ ЛЮДЕЙ"

Й.Ю.Каракиса есть слова: "Иосиф Юльевич, за правду! 12/V 56".

Иосиф Юльевич повлиял и на становление Некрасова, как творческой личности. Оба они, преподаватель и студент, создатели из разных поколений, чрезвычайно талантливы и с удивительными судьбами. Оба боготворили наш Киев.

12 мая 1956 г исполнилось 20 лет окончания Виктором Некрасовым архитектурного факультета КИСИ. На фото (смотреть страницу №2) архитектор, писатель Виктор Некрасов с друзьями отмечает памятное событие в своей киевской квартире в Пассаже. Слева стоят: украинский архитектор, канд. арх. Л.В.Синькевич, мама Некрасова Зинаида Николаевна рядом с профессором КИСИ Я. А. Штейнбергом; сидят: проф. КАДИ П. М. Варвак, Й.Ю.Каракис (в очках) рядом с Е.Н. Синькевич. Слева вполборота сидит: В. П.Некрасов. Фото из архива Ирмы Каракис. (Идентификация Олега Юнакова)

ВЛЮБЛЕННЫЙ В КИЕВСКУЮ АРХИТЕКТУРУ ОЛЕГ ЮНАКОВ

Олег Юнаков – коренной киевлянин в четвертом поколении. Он родился в Киеве в далёкие советские времена. Как и

Автор книги Олег Юнаков

прадед, любит Киев, увлекается изучением киевской архитектуры, по специальности архитектор информационных систем. Проживает сегодня в Нью-Йорке.

О.Юнаков написал более 1.200 статей в различных языковых разделах Википедии и дополнил более 20.000 материалов. Создал несколько Википедийных проектов, самый известный из которых – Библиотека, где уже обработаны сотни заказов.

Вклад в Википедию был отмечен наградами – Орденом "За заслуги" (2012), Орденом "За выдающиеся заслуги" (2014) и Библиотечной медалью (2015). Кроме вклада в Википедию, автор альбома о Каракисе занимается благотворительностью. Он поддерживал информацию об архитектурной и творческой интеллигенции музея: Национальный музей истории Украины, Киевский музей Паустовского, помогал увековечить известных киевлян в интернет-проекте "Киевский календарь", сотрудничал с "Сайтом памяти Виктора Некрасова"... В 2012 году был автором статей для Энциклопедии современной Украины в Институте энциклопедических исследований Национальной академии наук Украины (укр. Энциклопедія Сучасної України).

И, конечно же, увлекающийся архитектурой человек, не может без фотоаппарата, это его хобби. Фотографии, сделанные О. Юнаковым, печатались на

заглавных страницах ряда языковых разделов Википедии, в книгах профессора доктора Роджера Р. Келлера, в изданиях: "Аргументы и Факты", "IA REGNUM", "Лента.Ру", "РИА Новости", "РИА Новости Украина", "Сноб", "InfoTop.lv", "IzRus LTD", "Jewish news", "Letejte.cz", "Oregon Live", "Ren.tv" и др.

Газета "Архитектура і Будівництво" при помощи автора рецензии на книгу, кандидата архитектуры, доцента Киевского национального университета строительства и архитектуры Л.И.Рубан обратилась к автору издания Олегу Юнакову с просьбой ответить на вопросы.

Скажите, Олег, что стало отправной точкой написания издания, как шла работа над книгой, кто принимал участие?

Идея создания подобного формата книги возникла внезапно. Бабушка моя, Ирма Иосифовна Каракис, сохранила материалы семейного архива о творчестве своего отца. Это стало неимоверной находкой. При мысли о том, что, случись пожар, информация может быть уничтожена, я решил забрать эти документы. Со временем они были изучены и упорядочены. И стали основой для написания книги.

Во время работы над книгой пытался найти как можно больше людей, лично знавших Иосифа Каракиса, чтобы с их помощью как с частичками пазла, мозаики или калейдоскопа можно было собрать более чёткую, объективную и разногранную картину событий далеко минувших лет. Я смог найти учеников и коллег Каракиса в Украине, в Америке, в Канаде.

Кстати, был весьма удивлен популярностью своего прадеда в других странах мира. Ко мне уже поступили предложения перевести книгу на английский и немецкий языки...

ШКОЛА КАРАКИСА В КНУБА

Олег, как вы считаете, знают ли личность и работы архитектора в Украине?

Ученики Иосифа Каракиса разъехались по миру и продолжают его помнить, положительно о нём отзываться. В Киевском национальном университете строительства и архитектуры каждый год в феврале-марте в рамках лекций по украинской архитектуре и искусству XX века доцент Т.М. Ладан рассказывает о творчестве архитектора Каракиса. Проекты Иосифа Каракиса выставлялись в Киеве на групповой выставке архитектурных объектов Киева 1960-х годов под названием "Надстройка", прошедшей в феврале 2015 года.

Скажите, Олег, во время работы над архивом прадеда, что вас больше всего потрясло из событий жизни Иосифа Юльевича?

Ну, конечно же, трудное время борьбы с космополитизмом и обвинение архитектора в украинском буржуазном национализме.

В сентябре 1951 года в актовом зале КИСИ состоялась привычная для того времени очередная идеологическая "чистка". На сей раз добрались и до архитекторов. Каракис с подачи председателя Союза архитекторов Григория Головки

стал вместе с Яковом Штейнбергом жертвой идеологической "чистки", – был обвинен в космополитизме. Й. Каракис вместо требовавшегося покаяния сказал только, что жил и работал по совести. Через семестр его уволили. Иосифа Юльевича освободили, о чем даже не решились сказать в лицо: сообщили запиской, которую передала кассирша при выдаче зарплаты. В те времена на лекции Каракиса собирались студенты всего потока, и немногие из них выступили в поддержку преподавателя, подписав "письмо тринадцати". Сбором подписей руково-

Редактор альбома Ирма Каракис (справа)

Тот самый шкаф с архивом

дил Михаил Будиловский – ученик Каракиса, в будущем – выдающийся архитектор с не менее драматической судьбой...

Спасибо за ответы. Хотелось закончить материал, посвященный легендарному архитектору Иосифу Каракису, его же словами: **"Я много раз был бит и даже арестован без малейшей вины. Меня заставила выжить и спастись любовь к своей работе. Никакая кандидатская не стоит радости творчества. Главное – быть архитектором-творцом и не терять уважения к себе самому. Если ты сам понимаешь, что поступил правильно и не покривил душой, – это самое главное в жизни, и будешь ли называться кандидатом или доцентом, не имеет значения"...**

И.Герасценкова,
(по материалам публикаций о Каракисе)

Патриотизм!

ЗАГРАВА НОВОГО ЖИТТЯ

Історія держави, історія народу... Без цих понять неможливий будь-який розвиток, майбутнє. І саме тому це є невід'ємною складовою навчально-виховного процесу. Наша молодь повинна знати, як достатньо віддалене минуле своєї країни, так і минуле майже вчорашнє. Минуле здебільшого героїчне та трагічне одночасно.

Перед Новим роком в актовій залі Київського національного університету будівництва і архітектури відбувся черговий просвітницький захід – "Заграва нового життя". І організатори його також традиційні – Служба волонтерства, благодійництва й милосердя КНУБА, будівельний факультет університету, дві кафедри за-

ладу (українознавства та політичних наук), ДВНЗ "Київський коледж легкої промисловості", шоу-театр КНУБА "Крила Ангела" та збірна КНУБА з танцювальної аеробіки. Спонсорами заходу виступили: адміністрація університету, декан БФ КНУБА, проф. Г.М. Іванченко та завідувач кафедри політичних наук, проф. Є.В. Перегуда.

Новинкою заходу стало те, що захід вперше здійснювався відповідно до державних планів (Указ Президента України №436 / 2016 від 06.10.2016р.) і присвячувався Дню Гідності та Свободи. Як завжди, був високий рівень сценічного продукту, талановита гра акторів і повна відсутність якогось натяку на те, що член Наглядової Ради КНУБА, народний ар-

тист України П.П.Мага називав "схильністю до гумконвоїв", що є ознакою художньої та суспільної незрілості і, на жаль, у деякого з наших колег ще трапляється.

Не може не тішити висока планка патріотичної свідомості, продемонстрована організаторами. Збираючись долучитися до Європейської співдружності, ми привнесемо туди свій культурний

багаж, а не американський або російський, що повністю підтвердить концепцію з національно-патріотичного виховання молоді, висунуту МОН України. Нам є чим пишатися: від козацьких пісень і до сучасних зразків мистецтва.

Готуючи дійство, автори згадали про героя Небесної Сотні, студента архитектурного факультету Олександра Плеханова, котрий трагічно загинув під час Революції Гідності. Більш того, сам зміст вистави мав вигляд художнього осмислення останніх днів життя молоді людини. Можна також сказати, що Саша став прототипом головного героя вистави.

Розпочався вечір виступом квітського барда Бориса Кесельмана. Він виконав пісню "Чумацький шлях" на слова професора кафедри міського будівництва Є.О. Рейцена. Згодом автор цих рядків зачитав вірш "Вставай, Україно!" на слова викладача КНУБА, учасника трупи театру С.В. Сьомки. Важливість подіб-

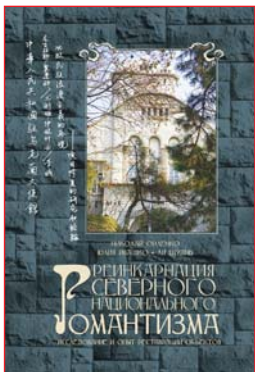
1 книга Джоан Кетлін Роулінг, 2001, екранізація режисера Девіда Йейтса, Великобританія, прем'єра 2016 г

Презентація

НАУКОВИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ УКРАЇНСЬКИХ
І КИТАЙСЬКИХ ДОСЛІДНИКІВ

Останнім часом поживались наукові контакти між українськими і китайськими вченими. І працівники Київського національного університету будівництва і архітектури також не лишилися осторонь цього процесу. Рік тому за підтримки посольства КНР в Україні і особисто посла КНР в Україні пана Чжан Сіюня під редакцією народного архітектора України, віце-президента Української академії архітектури, доктора архітектури, професора М.М.Дьоміна стартував спільний українсько-китайський проект в галузі дослідження спадщини модерну в Україні та в Китаї, започаткований професором кафедри Основ архітектури і архітектурного проектування Ю.В. Івашко та її аспіранткою з Китаю Лі Шуань.

Результатом спільного дослідження стала монографія "Модерн Західної Європи, України і Китаю: пути трансформации и имплементации", видана в видавництві "Фенікс" в 2015 році. Ця монографія зацікавила вчених як в Україні, так і за її межами, оскільки в Китаї ще недостатньо знають про Україну, тим більше про архітектуру модерну, а в Україні немає видань, присвячених модерну на території Китаю. І це тим більше прикро, що в Європі, Сполучених штатах Америки і в країнах ближнього зарубіжжя таких видань щороку стає все більше, проводяться спільні європейсько-китайські конференції, присвячені цій темі.

Ця колективна праця мала успішне продовження, і в 2016 році знов-таки під грифом посольства КНР в Україні в спів-

другий том з започаткованої серії – "Рейнкарнація северного національного романтизма: исследование и опыт реставрации объектов".

Ці книги оформлені в схожому стилі, але відрізняються спрямованістю: якщо перший том охоплює всі різновиди модерну в Україні, в Європі і в Китаї, то в другому тому приділено увагу лише одному різновиду – північному національному романтизму, який в Україні майже не досліджений як специфічний стильовий напрям, незважаючи на наявність таких об'єктів в містах України. Перший том був

презентований в Україні – в різних наукових установах, другий був представлений ширше: Лі Шуань презентувала обидва томи на міжнародному пам'яткоохоронному і реставраційному форумі в Тяньцзіні, а також в містах ближнього зарубіжжя – серед фахівців, які якраз займаються дослідженням північного національного романтизму. Поглибленню спрямованості 2-го тому сприяв зібраний міжнародний колектив кращих фахівців північного національного романтизму з чотирьох країн, а також допомога матеріалами, надана з-за кордону. На презентацію книги, яка відбулась в бібліотеці імені Заболотного, прибув і один з рецензентів, професор Зеленогурського університету пан Анджей Малкевич, який активно популяризує ці видання в Польщі і використовує посилання на них в виданнях Зеленогурського університету.

присвячені дослідженням українських і китайських вчених в галузі архітектури. З чим пов'язана у Вас хвиля наукового захоплення Сходом?

– Насправді я сама часто над цим замислююсь, тому що однозначної відповіді на це питання немає. Захоплення екзотикою Сходу особисто для мене прийшло одразу з кількох боків: по-перше, мене зацікавив вплив Сходу на формування європейського модерну – арнуво, тому довелось читати багато літератури, знайомитись хоча б побіжно з особливостями східної (японської, китайської) ментальності, культури, філософії і релігійних вчень, по-друге, знайомство з Галиною Шевцовою відкрило

для мене той таємничий світ Японії, який не можна побачити по телевізору або в популярних путівниках. Галина глибоко вивчає японську архітектуру, знається на специфіці релігій синто і буддизму в Японії, до того ж може годинами розповідати про місцеві легенди і містичні історії, ілюструючи розповіді власними світлинами.

2. Рейнкарнація... Ви в 2-му томі розглядаєте вже відродження пам'яток романтизму? Про які об'єкти йдеться?

– Насправді таке питання задавало мені дуже багато людей, яких цікавить саме така незвична назва. До речі, ця назва дуже сподобалась Лі Шуань, яка сповідує буддизм.

Відповісти мені хотілося б цитатою з самої книги, де якраз це і пояснюється: "Северный национальный романтизм, созданный на основе сочетания наследия раннего средневековья Германии и Франции и "неороманской" архитектуры американского архитектора Г.Ричардсона, распространился по территории многих стран, каждый раз трансформируясь в нечто новое сообразно местным условиям и традициям, получая каждый раз иное название и представляя в новом облике: германский национальный романтизм повлиял на создание финского национального романтизма, национальный романтизм Финляндии трансформировался в северный модерн Петербурга, проявился в архитектуре стран Балтии, соединяясь

м местными традициями, был перенесен в виде единичных "знаковых" объектов в города Украины, затем германский национальный романтизм породил в синтезе с китайскими архитектурно-художественными традициями оригинальное явление северного национального романтизма в Циндао. Поне-

ного реставраційного значення, оскільки замало лише дослідити і описати пам'ятки північного національного романтизму, яких є в світі досить багато, слід виявити проблеми, пов'язані з їх станом і сучасним пристосуванням і надати практичні реставраційні рекомендації. І з цього погляду є унікальним науковий і практичний реставраційний досвід, накопичений корпорацією "Укрреставрація" протягом 70-річного існування. Саме на проблемах стану пам'яток, причинах аварійності, способам ліквідації аварійності й зупинився в своєму розділі монографії М.І. Орленко, описавши передусім ті технології, які можуть бути використані саме на об'єктах північного національного романтизму. Варто сказати, що після презентації книги на міжнародному пам'яткоохоронно-реставраційному форумі в Тяньцзіні (Китай) досвідом корпорації зацікавились китайські фірми.

4. Модерн проіснував досить недовго: в середньому з 1890-х до 1910-х років. А чи відбувається відродження якихось форм модерну в сучасній архітектурі в Україні і за кордоном?

– Так званий "неомодерн" – це суто пострадянський феномен в Україні і ближньому зарубіжжі, який виник на противагу десятиліттям типової радянської архітектури. Зараз з активним входженням в єв-

ропейський простір ми потроху сприймаємо європейські архітектурні тенденції і відходимо від неомодерну, який по суті являє собою цитування окремих знакових форм і декору модерну. Проте, такі об'єкти ще можна побачити, передусім, це приватні ресторани, кав'ярні, магазини, особняки, зустрічається художній метал в стилістиці модерну.

ропейський простір ми потроху сприймаємо європейські архітектурні тенденції і відходимо від неомодерну, який по суті являє собою цитування окремих знакових форм і декору модерну. Проте, такі об'єкти ще можна побачити, передусім, це приватні ресторани, кав'ярні, магазини, особняки, зустрічається художній метал в стилістиці модерну.

Підготовлено газетою

Газета "Архітектура і Будівництво" звернулася до одного із авторів - професора кафедри Основ архітектури і архітектурного проектування Ю.В. Івашко з проханням відповісти на питання. Читайте!

праці з президентом корпорації "Укрреставрація" М.І. Орленком (він став одним з авторів другого тому серії) під редакцією М.М. Дьоміна було видано

1. Юліє Вадимівно, під редакцією М.М. Дьоміна Ви разом зі своєю аспіранткою з Китаю Лі Шуань створили і презентували вже дві книги,

Патріотизм!

ЗАГРАВА НОВОГО ЖИТТЯ

Продовження. Початок на стор. 3

них зустрічей з точки зору розвитку освіти та суспільних відносин відмітив у своєму виступі проректор КНУБА, проф. А.М. Станкевич.

Реалізували виставу, достатньо складну і за змістом, і за технікою, в основному студенти. І зробили це професійно і креативно. Дебютантка театру Анастасія Шуляк (1-й курс архітектурного факультету) проявила себе як талановитий режисер і не менш обдарована співачка. Майстерно та яскраво зіграли свої ролі Злата Терзі, Віталій Пастух, Олена Шевчук та Іван Тачка (всі – другокурсники будівельного факультету, дебю-

танти театру). Правда, у Івана не все "клеїлося" на репетиціях, але в потрібний момент хлопчепець зібрався і "вистрелив". Варті поваги та пошани виступи Віталія Пастуха та Олени Шевчук. Стримане та мужнє виконання Віталієм пісні "Не спи, моя рідна земля" (репертуар гурту "Мандри") та по-жіночому ніжне виконання Оленою народного твору "Ой, у вишневому саду"...

Не відставало від юних театралів і більш досвідчене покоління. Як завжди, була на висоті художній керівник "Крил Ангела" Анастасія Пищик. Її балада "Три зорі" (репертуар Еріки) виконувалася особливо проникливо і зворушливо. Не менш цікаво була подана й інша пісня ("Пообіцяй мені"), яку Настя заспівала під гітарний супровід музиканта театру Юрія Долгорука. Дівчата з колективу збірної КНУБА з танцювальної аеробіки віртуозно передали весь трагізм ситуації під музику неофіційного гімну Майдану (лемківська пісня "Пливе кача").

Хотілося б винести окрему подяку заступнику директора ДВНЗ "Київський коледж легкої промисловості", одному з тренерів театру, відомому композито-

візитною карткою всієї вистави. У новій (електронній) обробці прозвучали його відомі твори: "Євдокія", "Йордань", "Серце Нігояна", "Кіборги". Особливою ніжністю поєднав від твору на слова Ліни Костенко "Двори стоять у хуртовині айстр", який під супровід маестро блискуче заспівала студентка коледжу Даша Вакуло (частий гість в заходах театру). Цілу низку яскравих та змістовних пісень Ігор Петрович виконав спільно зі своїм колегою та побратимом, співучасником дуету "Простір музики" Сергієм Миколайовичем Морозом, зокрема, вже відому слухачам гумористичну композицію "Глобус України" (репертуар Тризубого Стаса). Виступ дуету сміливо можна охарактеризувати як професійний майстер-клас, якого так не вистачає нашій молоді.

На теплі слова заслуговеє ще один співпродюсер заходу – Тамара Миколаївна Кармазіна, яка доклала чимало зусиль до підвищення майстерності театралів.

Не можна не відмітити і наполегливу працю технічної служби вистави: звукорежисерів Олександра Саліцького та Володимира Вільчинського, режисера світла Володимира Івановича Куриленка та відеооператора Аню Не-ТУ. За підтримку хотілося б подякувати начальнику відділу ЮЦ КНУБА Володимир Андроніковичу Чахояну. Організатори дякують ректорату університету (в особі ректора КНУБА, проф. П.М. Кулікова та першого проректора, доцента Д.О. Чернишева) та всім спонсорам заходу.

На завершення необхідно сказати про незадовільну роботу кураторів університету, деяких деканатів, виховного відділу та ЦКД КНУБА (останні проігнорували мюзикл). Відомо, що низька наповненість аудиторій призводить до того, що ми можемо втратити молодь. А відсутність національно-патріотичного виховання призведе до того, що ми втрачимо державу, про яку мріяли тисячі поколінь нашого багатотрагедального народу. Чи не занадто висока ціна за бездіяльність?

Ю.Е.Тимофєєв,
голова СВБМ КНУБА, к.т.н., доцент

Продовження. Початок на стор. 1

Вчимося за кордоном

УКРАЇНЦЯМ
ПРОПОНУЮТЬ
ЗДОБУВАТИ ОСВІТУ
В УГОРЩИНІ ТА
ТУРЕЧЧИНІ

висті навчатися англійською, французькою та німецькою мовами. У навчальному році 2017/2018 близько 4000 студентів можуть почати своє навчання в Угорщині в рамках Програми Stipendium Hungaricum.

Щомісячна стипендія в Угорщині для бакалавра, магістра становить 40 460 форинтів (ССА 130 євро). Для докторського рівня: відповідно до чинного угорського законодавства щомісячна сума стипендії складає HUF 140 000 (ССА 450 євро) для першого етапу навчання (4 семестри) і HUF 180 000 (ССА EUR 580) для другої фази (4 семестри) – протягом 12 місяців на рік, до завершення досліджень.

Під час навчання в Угорщині в рамках Програми Stipendium Hungaricum, надається житло – місце в гуртожитку або внесок в розмірі 40 000 форинтів для витрат на проживання протягом всієї тривалості періоду стипендії.

Також іноземні студенти забезпечуються послугами медичного страхування відповідно до законодавства Угорської держави (Закон № 80 від 1997 року – національна картка медичного страхування) і додатковим медичним страхуванням до 65 000 форинтів (близько EUR 205) на рік на людину.

Хай щастить у конкурсі!

Підготовлено газетою

Безграмотні з вищою освітою

УЧИТЕЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПРО ЗРОСТАННЯ НЕГРАМОТНОСТІ

Імідж нашої країни як "найбільш читаючої" і "найбільш освіченої" поступово падає. Виною тому комп'ютер та інтернет. Вони, з одного боку, розвивають дітей, молодь, вчать самостійно шукати інформацію, з іншого – відлучують від книги.

**КОМУСЬ ІНТЕРНЕТ ДОПОМАГАЄ,
КОМУСЬ ЗАВАЖАЄ**

За статистикою, третина населення України в минулому році не прочитали жодної книги. В середньому людина в Україні читає всього 9 хвилин в день. Пропонуємо бесіду з учителем української мови середньої школи № 20 м. Дніпра Людмилою Бородіною.

– Чому сьогодні стає все менше грамотних людей і які типові помилки зустрічаються зараз у учнів та студентів в листі й мові?

Людмила Бородіна: Граматика – взагалі складна річ. Добре, якщо у людини є вроджена грамотність. Був у нас учень, який часто хворів, багато пропускав, але на диктантах завжди писав грамотно. А є такі діти, які старанно вчать правила, але не можуть застосовувати ...

Мова – це важливий показник людської культури, мислення і, звичайно ж, інтелекту. Граматичні та мовні помилки люди роблять не тільки в процесі живого спілкування. Багато допускають помилки під час листування, складання звітів, написання текстів. До таких належать орфографічні помилки. Їх людина допускає через те, що не знає, як потрібно переносити, писати або скорочувати слова. Забувають ставити дві "нн" замість однієї, замість "о" пишуть "а" ...

Крім орфографічних помилок, є й інші. Пунктуація – це взагалі темний ліс для багатьох. Наша мова складна, є і відокремлені члени речення, і вступні конструкції – іноді діти там, де потрібні коми, їх не ставлять, а іноді ставлять, навпаки, зайві.

А сучасна молодь, мені здається, зовсім цьому значення не надає: де який наголос ставити, як правильно вимовляти слово. Проблема в тому, що молодим не на кого орієнтуватися. Неправильно кажуть інколи і журналісти, і радіоведучі. Сама користуюсь орфографічним Словником для радіоведучих і телеведучих, використовуючи його в своїй навчальній програмі. Я ось маю сумнів, що такий словник є в радіостудіях ... Помилки є навіть в підручниках!

– Мій учитель 10 років тому мені говорив, що до 2015–2020 років основною проблемою буде саме величезна кількість безграмотних з вищою освітою. Що ви думаєте з цього приводу?

– Погоджуся з вашою вчительською. Велика частина людей з вищою освітою не мають того рівня грамотності, який необхідний. На вулиці Ставропольської висів величезний банер, де у написі не було м'якого знака. Здавалося б – в рекламі працюють люди з освітою. Виходить, з освітою, але не освічені. "Діти мало читають – тому неграмотно пишуть".

– У чому, на вашу думку, причина безграмотності?

– Молодь мало читає класичних творів – вважають за краще дивитися фільми за відомими творами, читати короткий зміст ... Сьогоднішній молоді важко читати художні твори минулих століть. Особливо довгі. Їх постійно доводиться поправляти – вони губляться в них, багато не розуміють.

Зараз студенти ставляться до навчання не так, як ще 20–25 років тому, а більш легковажно. Але не

всі, звичайно.

– Чи зустрічається така звана функціональна безграмотність? Які причини її розвитку?

– Зустрічається, безумовно. Не всі діти можуть зрозуміти зміст тексту, тому що у них маленький словниковий запас, а він малий, тому що вони мало читають. Функціональна безграмотність зустрічається і у дорослих. Зараз навіть в аптеках багато хто лінується сам прочитати інструкцію до пігулок, звертаються за допомогою до продавця.

– Як впливають на грамотність сучасні технології? Я про те, що молодь зараз часто скорочує слова в листуванні, а вбудовані в текстові редактори, браузері і смартфони спелл-чекери звільнили дітей, молодь від необхідності писати грамотно і уважно. Сучасні безграмотні. Як живуть люди, які не вміють читати і писати?

– Комусь сучасні технології допомагають. Є молодь, яка використовує інтернет в навчальних цілях, багато чим цікавиться, поповнює багаж знань, а є така, що просто безцільно сидить в соцмережах. Я впевнена, що якщо людина грамотна, вона буде писати грамотно всюди – в повідомленні і в творі. Описки завжди видно – ну, пропустимо, зіскочив палець на сенсорній клавіатурі вправо або вліво. Скорочують слова часом. Молодь каже мені так: "Що морочитися, ми ж один одного розуміємо!". Але це неправильна позиція.

– Школярі часто використовують іноземні поняття, хоча рівнозначні слова існують і в нашій мові. Одночасно з цим все частіше з екранів телевізорів ми чуємо – менеджер, дедлайн, фріланс, шопінг. Куди поділася наша красива українська мова?

– Використовуючи іноземні слова, хлопці та дівчата хочуть виглядати більш сучасними, як я гадаю. Але якщо пригадати минулі століття, іноземні слова завжди були одним з ресурсів поповнення нашої мови. Одна справа, коли в нашому побуті з'являються нові речі, а з ними нові слова. Але зовсім інше, коли ми заміняємо наші слова іноземними. Адже менеджер – це той же управлінець, продавець, дедлайн – крайній термін (дата чи час), до якого повинна бути виконана робота. Михайло Осоргін в своїй книзі "Нотатки старого книжника" в одному з оповідань писав про те, як в 1769 році змішували наші слова з французькими, і це виглядало дуже смішно ...

Як попередити мовні помилки? Для цього потрібно читати художню літературу, відвідувати виставки, музеї і театри, розмовляти з розумними й освіченими особистостями. Все це потрібно, щоб розширити свій словниковий запас і набратися досвіду в плані вживання тих чи інших слів. До речі, між подібним розвитком мови і вивченням іноземної мови можна провести паралель. Адже всі знають, що людина, потрапляючи в мовне середовище, засвоює його краще. В даному випадку те ж саме: більше спілкуючись з грамотними людьми і приділяючи час культурним заходам, можна стати освіченишим.

Підготувала А. Мінаєва,
студжор газети

Афоризми

ЧОМУ ПОТРІБНО ЧИТАТИ КНИГИ?

- Читаючи книги, ми не тільки розширюємо уяву, а й вчимося правильно говорити.
- Люди, які читають книги, завжди будуть розумнішими тих, хто тільки дивиться телевізор.
- Культура людини визначається не за кількістю прочитаних ним книг, а за кількістю тих, що він осмислив.
- Люди діляться на тих, хто читає, і тих, хто слухає тих, хто читає.
- Копійка доповнює рубль, букви – знання.
- Читання – це фізичні вправи для розуму.
- Є злочин ще гірше, ніж знищувати книги – не читати їх.

- Щоб стати дійсно розумним, потрібно прочитати лише 10 книг. Щоб знайти ці книги, потрібно прочитати тисячі.
- Найближча людині – це книга. Вона коли треба мовчить, але при потребі починає вести розмову, відкриваючи свої знання людям.
- Книги – це кораблі, наповнені думками, які плывуть по хвилях часу і несуть на собі свій дорожчий вантаж від покоління до покоління.
- Скажи мені, що ти читаєш, і я скажу, що у тебе на душі. Не читаючи книг, ти залишаєш свою душу порожньою, тим самим захищаючи її від почуттів і емоцій
- Читання робить людину обізнаною, бесіда – спритною, а звичка записувати – точною.

Філософи Нового часу

Англійський філософ, основоположник емпіризму Нового часу.

Основні твори:

- «Новий Органон» і
- «Новая Атлантида».

Лозунг філософа: «Знання – сила».

Фрэнсіс Бэкон
1561-1626

Любов до справи свого життя

ЧОМУ ЯПОНІЯ – ОДНА З НАЙКРУТІШИХ КРАЇН СВІТУ ЗА ОСВІТОЮ

Ви напевно чули про це багато разів, але, ми пропонуємо конкретні факти.

У японців багато особливостей: дітей вони виховують інакше, ніж це роблять в Європі. Цілком можливо, саме цей факт робить Японію такою крутою.

СПОЧАТКУ МАНЕРИ – ПОТІМ ЗНАННЯ

Японські школярі не здають іспитів до 4-го класу (коли їм виповнюється 10 років), тільки пишуть невеликі самостійні роботи. Вважається, що в перші три роки навчання академічні знання – це не найголовніше. Акцент робиться на вихованні, дітей вчать поваги до інших людей і тварин, великодушності, здатності до співчуття, пошуку істини, самоконтролю і дбайливого ставлення до природи.

**ПОЧАТОК НАВЧАЛЬНОГО РОКУ
ПРИПАДАЄ НА 1 КВІТНЯ**

Коли в більшості країн діти закінчують навчання, японці відзначають своє 1 вересня. Початок року збігається з одним з найкрасивіших явищ – цвітінням сакури. Так вони налаштовуються на піднесення і серйозний лад. Академічний рік складається з трьох триместрів: з 1 квітня по 20 липня, з 1 вересня по 26 грудня і з 7 січня по 25 березня. Таким чином, японці відпочивають 6 тижнів на літніх канікулах і по 2 тижні взимку і навесні.

**У ЯПОНСЬКИХ ШКОЛАХ НЕМАЄ
ПРИБИРАЛЬНИЦЬ, ХЛОПЦІ ТА ДІВЧАТА
САМІ ПРИБИРАЮТЬ ПРИМІЩЕННЯ**

Кожний клас по черзі прибирає кабінети, коридори і навіть туалети. Так молодь з ранніх років вчиться працювати в колективі і допомагати один одному. До того ж після того як школярі витратили стільки часу і праці на прибирання, їм навряд чи захочеться смітити. Це вчить їх поваги до своєї праці, а також праці інших людей і дбайливого ставлення до навколишнього середовища.

**У ШКОЛАХ ГОТУЮТЬ ТІЛЬКИ СТАНДАРТИЗОВАНІ ОБІДИ, ЯКІ ДІТИ
З'ІДАЮТЬ В КЛАСІ РАЗОМ
З ІНШИМИ УЧНЯМИ**

У початковій і середній школі для дітей готують спеціальні ланчі, меню яких розробляють не тільки кухарі, а й медичні працівники, щоб їжа була максимально здоровою і корисною. Всі однокласники обідають разом з учителем в кабінеті. У такій неформальній обстановці вони більше спілкуються і вибудовують доброзичливі відносини.

**ВЕЛИЧЕЗНОЮ ПОПУЛЯРНІСТЮ
КОРИСТУЄТЬСЯ ДОДАТКОВА ОСВІТА**

Уже в початкових класах діти починають відвідувати приватні і підготовчі школи, щоб потрапити в хорошу середню, а потім і старшу школу. Занят-

тя в таких місцях проходять по вечорах, і в Японії дуже типове явище, коли о 21:00 громадський транспорт заповнюють діти, які поспішають додому після додаткових уроків. Вони займаються навіть в неділю і на канікулах, враховуючи, що в середньому шкільний день триває від 6 до 8 годин. Не дивно, що за статистикою в Японії майже немає другорічників.

**КРІМ ЗВИЧАЙНИХ УРОКІВ ШКОЛЯРІВ
ВЧАТЬ МИСТЕЦТВО ЯПОНСЬКОЇ
КАЛІГРАФІЇ ТА ПОЕЗІЇ**

Принцип японської каліграфії, або шодо, дуже простий: бамбуковий пензель вмочають у чорнило і плавними мазками малюють ієрогліфи на рисовому папері. В Японії шодо цінується не менше звичайного живопису. А хайку – це національна форма поезії, яка лаконічно представляє природу і людину як єдине ціле. Обидва предмета відображають один з принципів східної естетики – співвідношення простого і витонченого. Заняття вчать дітей цінувати і поважати свою культуру з її віковими традиціями.

**ВСІ ШКОЛЯРІ ПОВИННІ НОСИТИ
ФОРМУ**

Починаючи з середньої школи, кожен учень повинен носити уніформу. Багато шкіл мають свою форму, але традиційно для хлопчиків це одяг у військовому стилі, а для дівчаток – матроски. Правильно покликане дисциплінувати учнів, оскільки сам одяг створює робочий настрій. Також однакова форма допомагає згуртувати однокласників.

**ВІДСОТК ВІДВІДУВАНОСТІ ЗАНЯТЬ
В ШКОЛІ СКЛАДАЄ 99,99%**

Складно уявити і одну особу, яка жодного разу в житті не прогулювала заняття в школі, а тут ціла нація. Також японські школярі майже ніколи не спізнуються на заняття. А 91% школярів завжди слухають вчителя. Яка ще країна може похвалитися подібною статистикою?

**РЕЗУЛЬТАТИ ОДНОГО ВИПУСКНОГО
ІСПИТУ ВИРІШУЮТЬ ВСЕ**

Після закінчення старших класів школярі пишуть один тест, який вирішує, поступлять вони до вузу чи ні. Випускник може вибрати тільки один заклад, і те, яким він буде, визначає розмір майбутньої зарплати і рівень життя в цілому. При цьому конкуренція дуже велика: 76% випускників продовжують навчання після школи. Саме тому в Японії популярний такий вираз, як "екзаменаційне пекло".

**УНІВЕРСИТЕТСЬКІ РОКИ – НАЙКРАЦІ
КАНІКУЛИ В ЖИТТІ**

Не дивно, що після багатьох років безперервної підготовки до вступу та "екзаменаційного пекла" японцям хочеться зробити невелику перерву. Так вийшло, що він припадає на університетські роки, які вважаються самими легкими і безтурботними в житті кожного японця. Відмінний відпочинок перед роботою, до якої японців з дитинства навчили підходити не тільки з відповідальністю, а й з великою любов'ю як до справи свого життя.

Підготував Сергій Дмитренко

КВАЛІФІКОВАНІ, ДОСВІДЧЕНІ, ВІРТУОЗНІ РУКИ ОЧНОГО ЛІКАРЯ

Операція ... Заміна кришталіка ока для лікування катаракти та ін. захворювань на акрилову лінзу для корекції зору. І на наступний день зір у мене досяг майже одиниці (0,75).

Так вдається вмілим рукам хірурга-офтальмолога, лікаря вищої категорії Ліхови Олександра

Юрійовича. Він може все. Оперує і лікує багато очних хвороб. Працює в приватному медичному центрі "Оксфорд Медікал" – найкращій клініці по цій новій політиці.

Пацієнт

Ваша думка

МОЛОДЬ – ЦЕ ДРАЙВЕР ЗРОСТАННЯ
НАЦІОНАЛЬНОГО КАПІТАЛУ

Студентство – велика рушійна сила, яка долучається до змін у суспільстві, а то й спричиняє їх. Правда, сучасні студенти різні. Є й пасивні, ледачкуваті, є повільні... Ця тема "яка погана сучасна молодь" – не нова. Ще Сократ у V ст. н.е. відзначав погані манери молодого покоління і втрату в них поваги до авторитетів, до старших: "Нинішні діти люблять розкіш; вони погано виховані, не шанують старших, сперечаються з ними. Вони вже не встають, коли входять старші. Вони суперечать батькам, пліткують з однолітками, об'їдаються ласощами за обідом, сидять закинувши ногу на ногу, та знущаються над своїми вчителями". Через три століття давньогрецький поет Гесіод (720 рік до н.е.) прорік: "Я втратив будь-яку надію щодо майбутнього нашої країни, якщо нинішня молодь завтра візьме у свої руки управління, адже ця молодь нестерпна, нестримана, просто жахлива".

Сучасна молодь у старшого покоління викликає суперечливі почуття: обурення, здивування, незрозуміння. Багато хто схиляється до негативної оцінки поведінки і вчинків молодих. Чи заслуговують вони цього? Як ви ставитеся до такої точки зору?

Щоб отримати відповідь на це питання, газета "Архітектура і Будівництво" разом зі студентськими кореспондентами провела опитування співробітників, студентів, сусідів по гуртожитку, викладачів нашого КНУБА ...

Першим пояснив свою позицію
Юрій Чигаєв, III курс КНУБА:

З одного боку, я згоден з думкою людей старшого покоління. Сучасна молодь намагається відхилитися від справжньої, важкої праці. Молодь не любить, коли нею командують, але при цьому робить помилки, за які не хоче відповідати.

Також не можна забувати, що старше покоління відповідально за вчинки молоді, воно виховує її, подає їй приклад. Хоча, як один з "представників" молоді не може повністю погодитися з даною думкою. Одна справа, коли хлопець чи дівчина САМІ не хочуть працювати або займатися чимось подібним, а інша справа, коли їм не дана така можливість.

До того ж, і це не секрет, між людьми різних поколінь дуже часто складається прірва, іноді вона не помітна, а іноді виростає до таких розмірів, що переростає в недоброзичливість або навіть ненависть. Можливо, що ті люди, які висловили цю думку, не зовсім знають молодь або бачили не кращих її представників. Я сподіваюся, що майбутнє покоління врахує наші помилки, і не повторить їх.

Оксана Петрівна С.,
співробітниця університету

Ми гідні тих дітей, яких виховали. І чи варто узагальнювати? Так можна і про старше покоління буркотіти, трапляються ж напрочуд мерзенні тітки в транспорті. Відморозків і хамів в усі часи було більш ніж достатньо і будь-якого віку. А все-таки добрих людей набагато більше, ніж негідників.

Олександр Володимирович В.,
викладач

Молодь в нас добра! Я – молодий викладач Університету, вже 7 років працюю з молоддю: хороші, ввічливі, талановиті і розумні! Кожен хоче, щоб його визнали, і він вийшов з натовпу. Я у них вчуся теж, і завжди кажу "МИ". Про тих, кого представники старшого покоління засуджують, можна ще сказати – їх не долюбили батьки. Це факт.

Бракує їм живої любові, але якщо тільки трохи до них обернутися, вони будуть дуже вдячні! Любить своїх дітей, і вони будуть щасливими і зроблять Вас щасливими!

Максим Кирмащенко, I курс

Молодь – це основа майбутнього. Не батьки, не бабусі, ні дідусі будуть продовжувати працювати, будувати й ін. І хоч у більшості нинішньої молоді немає мети, щоб у майбутньому бути освіченими і забезпеченими: вона хоче погуляти, побігати, як можна менше перебувати вдома... Але все одно є молоді люди, які все розуміють і прагнуть до кращого... Кожна людина – творець своєї долі. Все в її руках. І, якщо взяти в цілому молодь, то все в її руках, якщо не ми, то хто?

Євгенія Попович, V курс КНУБА

А хіба про наших мам і тат не відгукувались так, як зараз говорять про нас? Це завжди було і буде. Звичайно, люди з багатим життєвим досвідом дивляться на підростаючу молодь і розуміють, що чимало з них припускаються помилок. Але ці помилки можна розглядати тільки

з точки зору старшого покоління. З нашої ж точки зору – це проза життя, тому що наші життєві принципи часто в корені інші, ніж у старшого покоління. Це ані добре, ані погано. Це просто факт.

Наша молодь не така вже й погана. Раніше люди були просто розчавлені соціумом, а зараз їм надана практично повна свобода. Це залишає слід і не малий.

Кожна людина – це особистість і не можна підписувати всіх під одну грань. У будь-якої людини є свій внутрішній світ і він живе відповідно до нього.

Газета А + Б представила читачам декілька найбільш цікавих відповідей на своє питання. Ми вважаємо, що до думки кожної людини потрібно ставитися з повагою, яка б вона не була. І до кожної думки потрібно прислухатися, але не кожна думка – це істина. Проте, ми впевнені, що саме нинішні молоді люди стануть драйвером зростання національного капіталу вже через три-п'ять-десять років.

Розпитували
Т.Коноваленко, М.Лозицький,
В.Бойко, студкори газети

Перша ліга чемпіонату України серед жіночих команд

ЖІНОЧА КОМАНДА КНУБА –
У ПЕРШОМУ ВІДБІРКОВОМУ
ЕТАПІ З ФУТБОЛУ

Наприкінці листопада в м. Гребінка (Полтавська обл.) пройшов перший відбірковий етап Чемпіонату України з футболу серед жіночих команд Першої ліги групи "В"

У ній брали участь команди: "Енергія", м.Черкаси, "Кременчужанка", м.Кременчук, "КНУБА", м.Київ, "ДЮСШ Біличанка", смт.Коцюбинське, "Фаворит ДЮСШ-1 Злагода-2", м.Кривий Ріг, "Жайвір-Сугатинка", м. Шпола.

По приїзду нам поставили дві гри з сильними командами, "ДЮСШ Біличанка" та "Енергія", які посіли перше та друге місце відповідно, хоча, по домовленості, у перший день ми мали грати тільки одну гру. Спочатку ми грали з командою "Енергія", а через годину грали вже з командою "Біличанка", яка грала свою першу гру і була повна сил. До речі, їх команда – багаторазовий чемпіон України, чемпіони та призери міжнародних турнірів. Але ми мужньо зіграли ці дві гри, хоча й програли. Між іншим, ми виграли у команди "Біличанка" 1 грудня на кубку наглядової ради КНУБА з рахунком 3:0.

Наступного дня Чемпіонату України (перша ліга) ми вибороли дві яскраві перемоги (6:2 та 6:3), хоча це було не легко. І заключний день відбіркового дня чемпіонату України ми феєрично виграли 6:0 (див. таблицю результатів).

СКЛАД КОМАНДИ НА ПЕРШОМУ
ВІДБІРКОВОМУ ЕТАПІ:

головний тренер – Гасанова Саїда Фарухівна, тренер – Гнидюк Юлія Миколаївна, Джурляк Уляна Олександрівна – АБС-62А, Альохіна Тетяна Вікторівна – АБС-64А, Коноваленко Валерія Геннадіївна – АРХ-34А, Вознесенська Вікторія Сергіївна – НУФВСУ, Папенко Олена Дмитрівна – легіонер, Фам Майя Чунгівна – випускниця КНУБА, Куріпко Ольга Володимирівна – ФІСЕ БУД-18А, Носова Вікторія Олександрівна – КПІ, Харковська Надія Михайлівна – Транспортний університет, Канівець Юлія Миколаївна – КПІ, Гузовська Марина Володимирівна – КПІ, Ярош Вікторія Сергіївна – КПІ

Саїда Гасанова,
головний тренер команди.

КОМАНДА НАШИХ ЖІНОК
З МІНІФУТБОЛУ ВИЙШЛА ДО
ФІНАЛУ

Завершилися змагання другого кола Чемпіонату України з футболу серед жіночих команд першої ліги в групах "В" та "С". Команди боролися за вихід у фінальну частину, в яку виходили лише 8 (вісім) команд (з кожної групи по два фіналіста, що зайняли 1–2 місця, а також 2 кращі команди (з третього місця) з кращим результатом по завершенні усіх ігор в групах.

СКЛАД ГРУПИ "С":

1. "КДЮСШ-8"	– м. Харків
2. "АFC 5G"	– м. Київ
3. "СумДу"	– м. Суми
4. "ДЮСШ ім. Бутовського"	– м. Полтава
5. "ИМС-НУХТ-2-БАГИРА"	– м. Червоний Лиман

СКЛАД ГРУПИ "В"

1. "ДЮСШ Біличанка"	– м. Ірпінь
2. "Енергія"	– м. Черкаси
3. "Кременчужанка"	– м. Кременчук
4. "КНУБА"	– м. Київ
5. "Жайвір-Сугатинка"	– м. Шпола
6. "Фаворит ДЮСШ Злагода-2"	– м. Кривий Ріг

РЕЗУЛЬТАТИ ВСІХ ІГОР 2 КОЛА ГР. "В":

1. "Жайвір-Сугатинка" – "Фаворит ДЮСШ Злагода-2"	– 0:2
2. "Енергія" – "Фаворит ДЮСШ Злагода-2"	– 2:0
3. "Кременчужанка" – "КНУБА"	– 4:3
4. "ДЮСШ Біличанка" – "Жайвір-Сугатинка"	– 4:2
5. "Енергія" – "Кременчужанка"	– 8:2
6. "Жайвір-Сугатинка" – "Кременчужанка"	– 2:3
7. "КНУБА" – "Енергія"	– 3:0
8. "Фаворит ДЮСШ Злагода-2" – "ДЮСШ Біличанка"	– 2:16
9. "Жайвір-Сугатинка" м.Шпола – "КНУБА" м. Київ	– 3:7
10. "ДЮСШ Біличанка" м.Ірпінь – "Енергія" м.Черкаси	– 2:3
11. "Кременчужанка" м.Кременчук – "Фаворит ДЮСШ Злагода-2"	– 4:4
12. "КНУБА" – "ДЮСШ Біличанка"	– 2:7
13. "Енергія" – "Жайвір-Сугатинка"	– 6:1
14. "ДЮСШ Біличанка" – "Кременчужанка"	– 5:0
15. "Фаворит ДЮСШ Злагода-2" – "КНУБА"	– 2:6

На останнє місце в фіналі більш за все має шанс пасти команда "Ладомір" м. Володимир – Волинський. Фінальна частина Чемпіонату України (перша ліга) пройде з 6 по 9 квітня!

Та наприкінці лютого наша команда КНУБА їде на матч – відповідь Кубку України до Луцька.

Побажємо нашим дівчатам успіху та перемог!

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua, i_geraschenkova@voliacable.com

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Виготовлено Приватним підприємством "БІАЙД", вул. Новгородська, 1-51 м. Київ. 03151

Редактор Ірина Герасченкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 608, тел. 241-55-35